

Aneta Rayzacher-Majewska

Z dobrą nowiną wśród "tweetów" i "lajków" - media społecznościowe wsparciem dla duszpasterstwa młodzieży

Warszawskie Studia Pastoralne 23, 107-120

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ANETA RAYZACHER-MAJEWSKA¹, UKSW

Z DOBRĄ NOWINĄ WŚRÓD „TWEETÓW” I „LAJKÓW”² – MEDIA SPOŁECZNOŚCIOWE WSPARCIEM DLA DUSZPASTERSTWA MŁODZIEŻY

„Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach“ (Mt 10, 27) – polecił Jezus swoim uczniom. Odkąd słowa te zostały wypowiedziane, treść orędzia pozostaje niezmienna. Na przestrzeni dwóch tysiącleci zmieniali się zarówno ci, którzy głosili naukę Jezusa, jak i słuchacze orędzia. Zmieniały się również możliwości przekazu, a Kościół w każdym czasie dokładał wszel-

¹ **Aneta Rayzacher-Majewska**, dr katechetyki, adiunkt w Katedrze Katechetyki Fundamentalnej i Historii Katechezy Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, rzeczoznawca ds. oceny programów nauczania religii i materiałów katechetycznych oraz artykułów naukowych. Od 2004 roku uczy religii w przedszkolach i szkołach; współpracuje z Papieskim Dziełem Misyjnym Dzieci. Członek Stowarzyszenia Katechetyków Polskich oraz Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego. E-mail: a.rayzacher-majewska@uksw.edu.pl.

² Zastosowane w tytule terminy są charakterystyczne dla opisywanych mediów – „tweet” wiąże się z internetowym serwisem komunikacyjnym Twitter i oznacza wiadomość (140 znaków), którą mogą wysłać lub odczytać zalogowani użytkownicy. Z kolei „lajki” to potoczne określenie polubienia czyjegoś wpisu na portalu społecznościowym Facebook.

kich starań, by Chrystusowy nakaz misyjny był realizowany. Ta troska widoczna jest także i dziś, gdy znacząco poszerzyły się możliwości dotarcia z Dobrą Nowiną aż po krańce ziemi. Dzięki nowym technologiom komunikacyjnym, orędzie chrześcijańskie w krótkim czasie może dotrzeć do odbiorców po przeciwnej stronie globu. Wszelkie osiągnięcia w dziedzinie mass-mediów przyczyniają się jednak nie tylko do bardziej skutecznego głoszenia Ewangelii wśród narodów i grup społecznych, które jeszcze nie słyszały o Chrystusie, ale także do lepszej działalności wśród tych, którzy już w Niego uwierzyli. Kościół bowiem nie powinien pozostawiać samym sobie tych, którzy poznali Ewangelię i chcą nieustannie pogłębiać swą relację z Jezusem. Jak zauważył papież Benedykt XVI w orędziu na 44 Dzień Środków Społecznego Przekazu, „nowoczesne środki przekazu od dawna stały się narzędziami wykorzystywanymi na co dzień przez wspólnoty kościelne, by porozumiewać się ze swoim otoczeniem i, bardzo często, nawiązywać dialog o szerszym zasięgu; jednakże ich ogromne rozpowszechnienie i stosowanie dzisiaj, a także wywierany przez nie wielki wpływ powodują, że coraz istotniejsze i coraz bardziej przydatne staje się ich wykorzystanie w posłudze kapłańskiej (...) Wraz z upowszechnianiem się nowych technologii obowiązek głoszenia nie tylko wzrasta, ale staje się coraz bardziej naglący i wymaga bardziej umotywowanego i skutecznego zaangażowania. Kapłan znajduje się zatem jakby na początku «nowej epoki», bowiem im bardziej nowoczesne technologie będą budować coraz ściślejsze relacje i im bardziej świat cyfrowy będzie rozszerzać swoje granice, tym bardziej będzie on musiał uwzględnić to wszystko w pracy dusz-

pasterskiej, z wielokrotnością swoje zaangażowanie, by wykorzystać media w służbie Słowa³.

Dzisiejsze duszpasterstwo nie może zatem pomijać całego bogactwa, jakie niesie z sobą świat mediów. Jednocześnie posługując się tymi środkami, należy zachować wielką ostrożność i rozwagę, pamiętając o nadrzędnym celu ich zastosowania. Postuluje się wręcz potrzebę specjalnego kształcenia medialnego, dzięki któremu duszpasterze nie tylko posiadają umiejętność korzystania z nowoczesnych technologii informacyjnych, ale także poznają wpływ środków społecznego przekazu na odbiorców⁴. Takie przygotowanie pozwoli na odpowiedzialne posługiwanie się najnowszymi osiągnięciami techniki, a jednocześnie będzie potwierdzeniem, iż Kościół doskonale radzi sobie z nowymi wyzwaniami i potrafi posługiwać się zdobyciami ludzkiego umysłu.

Jak niegdyś poświęcano wiele uwagi obecności Kościoła w mass mediach, tak dziś nikt nie ma wątpliwości co do jej potrzeby, a kwestią coraz częściej podejmowaną w badaniach i refleksji jest wspomagająca rola mediów społecznościowych (social media) w duszpasterstwie. Jakie są różnice w tych dwóch typach mediów?⁵ Przede wszystkim można zauważyć iż to, co było etapem finalnym w przypadku mediów masowych, czyli publikacja informacji, w przypadku mediów społecznościowych jest ona punktem wyjścia, co więcej – przeka-

³ Benedykt XVI, *Kapłan i duszpasterstwo w cyfrowym świecie: nowe media w służbie Słowa*. Orędzie na 44. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, <http://paulus.org.pl/display,223.html> (dostęp 05.06.2014).

⁴ Zob. Papieska Rada ds. Środków Społecznego Przekazu, *Kościół a Internet*, nr 11. http://www.opoka.org.pl/biblioteka/W/WR/rady_pontyfikalne/r_komunik_spol/kosciol_internet_22022002.html# (dostęp 04.06.2014).

⁵ Zob. D. Kaznowski, *Definicja social media*, <http://networkeddigital.com/2010/04/17/definicja-social-media/> (dostęp 05.06.2014).

zana informacja może być dowolnie modyfikowana. Różny jest także nadawca informacji – social media nie domagają się wyspecjalizowanych autorów, bowiem poza profesjonalnymi twórcami, mogą to być wszystkie osoby zainteresowane danym tematem. Ponadto media społecznościowe nastawione są na komunikację – za ich pośrednictwem odbywa się wymiana myśli i poglądów, dyskusja, polemika czy analiza upubliczniczonych informacji, które zresztą – w przeciwieństwie do wiadomości przekazanych w sposób tradycyjny – mogą być dowolnie edytowane czy poszerzane. Nade wszystko zaś media społecznościowe nie są jedynie „środkami przekazu”, ale sposobem komunikowania się, podtrzymywania relacji czy też swego rodzaju „spotkania” osób.

Jak specjaliści definiują owe media społecznościowe, których ikony spotykamy coraz częściej pod artykułami w Internecie, na stronach www instytucji czy wydarzeń, a także w menu naszych telefonów? Za Katarzyną Fabjaniak-Czerniak można stwierdzić, iż są to „wszelkie działania, praktyki oraz zachowania pośród społeczności ludzi, którzy łączą się online, aby dzielić się informacjami, wiedzą oraz opiniami. Dialog online umożliwiają im liczne aplikacje oraz miejsca wymiany i przekazywania informacji w formie słów, zdjęć, video oraz dźwięku”⁶. Media społecznościowe definiuje się również jako „działające w ramach Internetu aplikacje, które opierają się koncepcyjnie i technologicznie na rozwiązaniach Web 2.0 i które pozwalają na realizację w wirtualnym świecie naturalnych potrzeb każdego człowieka – komunikację, tworzenie i wymianę treści (UCG), podtrzymywanie kontaktów oraz

⁶ K. Fabjaniak-Czerniak, *Internetowe media społecznościowe jako narzędzie public relations*, w: *Zarządzanie w sytuacjach kryzysowych niepewności*, K. Kubiak(red.), Warszawa 2012, s. 183.

wzajemną pomoc”⁷. Obecnie oferta mediów społecznościowych jest niezmiernie bogata i zróżnicowana. Jeśli chodzi o ich klasyfikację, różni autorzy posługują się własnym podziałem. Ks. J. Kloch charakteryzując wybrane narzędzia komunikacji wyróżnia następujące⁸:

- serwisy społecznościowe - (Facebook, Nasza Klasa) – ich zasadniczą funkcją jest budowanie i podtrzymywanie relacji między ludźmi;
- platformy multimedialne – (YouTube, DailyMotion)– służą współdzieleniu zasobów;
- blogowanie – (tekstowe – blogi, ale także videoblogi czyli: vlogi, mikroblogi) – służą prezentacji (publikacji) opinii i poglądów (funkcję mikrobloga posiada Twitter);
- narzędzia wiki – (z jęz. hawajskiego „wiki”, czyli „szybko, w pośpiechu”) – ogólnodostępne encyklopedie internetowe, repozytoria;
- światy wirtualne – media nastawione na współtworzenie i kooperację (m.in. gry komputerowe).

Oczywiście jest, iż spośród powyższych narzędzi nie wszystkie w równym stopniu mogą znaleźć swe zastosowanie w duszpasterstwie. Nie ulega jednak wątpliwości, iż wszystkie one cieszą się dużą popularnością, szczególnie wśród młodzieży, która swobodnie porusza się w świecie „nowych mediów”, czyli takich, które jeszcze przed kilkoma laty nie odgrywały większego znaczenia, bądź też w ogóle nie istniały⁹. W sposób szczególny predysponowane są do tego blogi, serwisy społecznościowe oraz platformy multimedialne.

⁷ G. Miller, *Kryzys w mediach społecznościowych*, w: *Zarządzanie w sytuacjach kryzysowych ...*, s. 43.

⁸ Zob. J. Kloch, *Kościół w Polsce wobec Web 2.0*, Kielce 2013, s. 73-128.

⁹ Zjawisko to opisuje w swej Paul Levinson w swojej książce *Nowe nowe media* (wyd. WAM, 2010).

Trudno nie dostrzec, iż media społecznościowe zmieniły sposób komunikacji zarówno stosownie do nazwy – rozmaitych społeczności, ale także indywidualnych użytkowników. Dotyczy to także komunikacji w wyjątkowej społeczności, jaką jest Kościół. Media społecznościowe ułatwiają podtrzymywanie i pogłębianie relacji osób wierzących, również w kontaktach osób świeckich z duchownymi. W odniesieniu do blogów, jak zauważa Małgorzata Laskowska, „jest to przede wszystkim forma dawania świadectwa oraz chęć towarzyszenia osobom zagubionym, samotnym, bądź cierpiącym. W tym więc znaczeniu blog stanowi uzupełnienie duszpasterskiej pracy kapłana”¹⁰. Jak dalej stwierdza autorka, „charakter duszpasterski może mieć także aktywność kapłana na serwisach społecznościowych. Wystarczy bowiem jeden kapłan wśród znajomych na Facebooku, który traktuje swoją obecność w social media jako zadanie duszpasterskie, apostołskie, by mieć kontakt z treściami religijnymi”¹¹. Wspomagającą rolę w duszpasterstwie mogą także odgrywać platformy multimedialne i strony internetowe, co przypomina – za Papieską Radą ds. Środków Społecznego Przekazu – Dorota Kuczwał: „Za pośrednictwem stron internetowych możliwe stało się prowadzenie reewangelizacji, nowej ewangelizacji, działalności katechetycznej jak i innych form edukacji religijnej. Internet znacznie pomaga też w prowadzeniu spraw związanych z administracją i ekonomią kościelną, a co najważniejsze zapewnia ludziom bezpośredni dostęp do cennych zasobów religijnych, w tym do tekstów i komentarzy Pisma świętego, do Pism Oj-

¹⁰ M. Laskowska, *Nowe media w duszpasterstwie*, w: *Media w duszpasterstwie*, M. Przybysz, T. Wielebski (red.), Warszawa 2014, s. 218.

¹¹ Tamże, s. 222.

ców i Doktorów Kościoła, do opisów miejsc kultu”¹². Wszystkie te aspekty obecności Kościoła w mediach społecznościowych są nie bez znaczenia jeśli chodzi o młodzież, która chcąc dotrzeć do jakichkolwiek informacji, rozpoczyna od internetowych wyszukiwarek.

W roku 2012 ks. Artur Stopka, założyciel i wieloletni szef portalu Wiara.pl, na łamach miesięcznika „Katecheta”, pytał: *czy Chrystus posłał nas na Facebooka?*¹³. W swym tekście odpowiedział na to pytanie twierdząco podsumowując, iż „biada nam, gdybyśmy w tej – niewyobrażalnej jeszcze kilkadziesiąt lat temu - przestrzeni nie głosili Ewangelii¹⁴. Do analogicznych wniosków prowadzi lektura papieskich orędzi na Światowe Dni Środków Społecznego Przekazu. Począwszy od Jana Pawła II, gdy jeszcze media społecznościowe nie były aż tak powszechne i rozwinięte jak dziś, odnajdujemy w Jego orędziach zachęty do korzystania z tego bogactwa. M.in. w 2002 roku papież-Polak ukazywał wartość korzystania ze współczesnych zdobyczy techniki nie tylko w pierwszym głoszeniu, ale także w duszpasterstwie: „Korzystając z Internetu, można również udzielać niezbędnego wsparcia osobom, które zostały już objęte ewangelizacją. Życie chrześcijańskie – zwłaszcza gdy przebiega w niesprzyjającej mu kulturze – wymaga ciągłego nauczania i nieustannej katechezy. Być może właśnie w tej dziedzinie Internet posłuży pomocą”¹⁵. Również następ-

¹² D. Kuczwał, *Internet w duszpasterstwie Kościoła katolickiego*, „Perspectiva” 1(2010), s. 82.

¹³ A. Stopka, *Czy Chrystus posłał nas na Facebooka?*, „Katecheta” 7-8(2012), s. 88-91.

¹⁴ Tamże, s. 91.

¹⁵ Jan Paweł II, *Internet: nowe forum głoszenia Ewangelii*. Orędzie Papieża Jana Pawła II na 36. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, nr 3, <http://paulus.org.pl/display,231.html> (dostęp 05.06.2014).

ca naszego świętego papieża był wielkim rzecznikiem wykorzystania Internetu w duszpasterskiej działalności Kościoła. Stosownie do rozwijających się możliwości, w sposób coraz bardziej konkretny odnosił się do tych środków społecznego przekazu, z których także sam korzystał, m.in. miał konto na Twitterze, był też dostępny na Facebooku, a tworzenie sieci społecznościowej wokół osoby papieża reklamowane było hasłem: „Papież spotka się z Tobą na Facebooku”¹⁶. Świadomy zagrożeń przestrzeni cyfrowej, Benedykt XVI nie przestawał zachęcać do obecności w niej. Wyrażając przekonanie wielu osób wierzących twierdził, iż „jeśli Dobrej Nowiny nie będzie można poznać także w świecie cyfrowym, to może być ona nieobecna w doświadczeniu wielu osób, dla których ta przestrzeń egzystencjalna jest ważna. Świat cyfrowy nie jest światem paralelnym ani czysto wirtualnym, lecz dla wielu ludzi, zwłaszcza najmłodszych, stanowi część codziennej rzeczywistości”¹⁷.

Trudno o bardziej bezpośredni apel od tego, który zawarty był w papieskim orędziu z roku 2010. Już sam tytuł orędzia był znaczący – „Kapłan i duszpasterstwo w cyfrowym świecie: nowe media w służbie Słowa”. Papież Benedykt XVI pisał wówczas: „Któż lepiej niż człowiek Boży może, dzięki własnym umiejętnościom w zakresie nowych mediów cyfrowych, rozwinąć i wprowadzić w życie duszpasterstwo, które sprawi, że Bóg będzie żywy i aktualny w dzisiejszej rzeczywistości,

¹⁶ Benedykt XVI jest dostępny na Facebook-u <http://ekai.pl/wydarzenia/ciekawostki/x20308/benedykt-xvi-jest-dostepny-na-facebook-u/> (dostęp 05.06.2014).

¹⁷ Benedykt XVI, *Portale społecznościowe: bramy prawdy i wiary; nowe przestrzenie dla ewangelizacji*. Orędzie Papieża Benedykta XVI na 47. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, <http://paulus.org.pl/display,220.html> (dostęp 05.06.2014).

a religijna mądrość przeszłości będzie ukazywana jako bogactwo, z którego można czerpać, by godnie żyć na co dzień i właściwie budować przyszłość?¹⁸. Pod względem korzystania z mediów społecznościowych, papież Franciszek podąża ścieżką wytyczoną w teorii przez Jana Pawła II, zaś w praktyce – Benedykta XVI. Obecny następca św. Piotra postrzega Internet w kategorii daru Bożego, dzięki któremu zwiększyły się możliwości spotkania i solidarności między wszystkimi¹⁹. Takie postrzeganie możliwości oferowanych przez media społecznościowe jest wyraźnym wskazaniem do tego, by – śladem kolejnych następców św. Piotra – otwierać się na te środki przekazu i komunikacji w działalności duszpasterskiej Kościoła. Choć nie można zastąpić nimi dotychczasowych metod duszpasterskiej troski, to niewątpliwie należy wspierać czy wręcz wyspecjalizować grupy duszpasterzy zaznaczających swą obecność na Facebooku, Twitterze czy prowadzących strony internetowe lub blogi.

W sposób szczególny trudno wyobrazić sobie tradycyjne sposoby głoszenia Chrystusa w odniesieniu do młodzieży. Nastawienie większości młodych ludzi dobrze charakteryzuje żartobliwe stwierdzenie, iż „jeśli kogoś nie ma na Facebooku, to on w ogóle nie istnieje”. Coraz młodszy uczniowie sprawnie posługują się najnowszymi modelami telefonów komórkowych, ale nie radzą sobie z nawiązywaniem i podtrzymywaniem bezpośrednich relacji interpersonalnych. Wszelkie narzędzia służące komunikacji wykorzystują już nie tylko ci, którzy

¹⁸ Benedykt XVI, *Kapłan i duszpasterstwo w cyfrowym świecie: nowe media w służbie Słowa*. Orędzie na 44. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, <http://paulus.org.pl/display,223.html> (dostęp 05.06.2014).

¹⁹ Zob. Franciszek, *Przekaz w służbie autentycznej kultury spotkania*. Orędzie na 48. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, <http://paulus.org.pl/display,219.html> (dostęp 05.06.2014).

są znacznie oddaleni, ale także młodzież oddzielona szkolnym korytarzem lub rodzeństwo przebywające w różnych pokojach. Nie ulega zatem wątpliwości, iż taka sytuacja – taki styl bycia młodych ludzi domaga się odpowiedzi ze strony Kościoła i uwzględnienia ich mentalności w akcjach duszpasterskich.

W mentalność tę niewątpliwie wpisuje się również rezygnacja z przyswajania pewnych treści, na rzecz umiejętności ich odnalezienia w sieci. Dzisiejszy młody człowiek nie przejmuje się swą niewiedzą, jeśli tylko wie, gdzie może odnaleźć niezbędne mu wiadomości. Należy zakładać, iż wśród haseł wpisywanych z nadzieją w okienko wyszukiwarki są również zagadnienia religijne. Jeśli przedstawiciele Kościoła nie zajądzą się o udzielenie rzetelnych odpowiedzi na stawiane przez młodych pytania, z pewnością uczyni to ktoś inny nawet wtedy, gdy nie ma do tego najmniejszych kompetencji czy też jawnie wypowiada się wbrew nauce Chrystusa.

Jeszcze innym aspektem obecności Kościoła w przestrzeni mediów społecznościowych jest właściwa formacja młodych chrześcijan. Zarówno młodzież przystępująca do sakramentu bierzmowania, jak i członkowie młodzieżowych grup i ruchów religijnych nie mogą ograniczać swej aktywności do spotkań we własnym gronie. Blask ich wiary ma jaśnieć przed innymi ludźmi – są oni wezwani do świadczenia o Jezusie. Jakaż by to była wiara, gdyby młody człowiek zataił ją na swym profilu w serwisie społecznościowym, bądź w dyskusjach poświęconych sprawom wiary czy moralności nie mógłby znaleźć argumentów potwierdzających jego przekonania? Przeciwnie zaś – jakże piękne świadectwo składają ci, którzy tworzą wydarzenia z racji obchodów religijnych, manifestują swe przywiązanie do wartości chrześcijańskich czy pogłębiają swą wiedzę i świadomość religijną dzięki różnym portalom i aplikacjom. Nie brak jest w sieci różnorodnych inicjatyw, poprzez

które młodzi ludzie łączą się w imię Chrystusa. Mając je na uwadze, Benedykt XVI pisał w ubiegłym roku: „Istnieją sieci społecznościowe, które w świecie cyfrowym stwarzają współczesnemu człowiekowi okazje do modlitwy, medytacji lub dzielenia się Słowem Bożym. Mogą one jednak otworzyć także podwoje na inne wymiary wiary. Wiele osób odkrywa bowiem, właśnie dzięki kontaktowi, który początkowo miał miejsce on line, znaczenie kontaktu bezpośredniego, doświadczenia wspólnoty, a nawet pielgrzymki - będących nieustannie ważnymi elementami na drodze wiary. Szukając sposobów uobecnienia Ewangelii w środowisku cyfrowym, możemy zaprosić ludzi do przeżywania spotkań modlitewnych lub celebracji liturgicznych w konkretnych miejscach, takich jak kościoły czy kaplice. Nie powinno brakować nam konsekwencji czy spójności w wyrażaniu naszej wiary i świadectwa o Ewangelii w rzeczywistości, w której przychodzi nam żyć – fizycznej czy cyfrowej”²⁰.

Obserwując obecność Kościoła w mediach społecznościowych można dostrzec, iż nie brak osób czy też społeczności, które z wielką troską i zaangażowaniem realizują w tej przestrzeni działalność duszpasterską. Przykłady te w sposób szczególny odnoszą się do prowadzenia blogów przez kapłanów czy ich aktywności na serwisach społecznościowych. Warto podkreślić, iż swe profile posiadają tam również całe grupy parafialne. Treści religijne obecne są również na najpopularniejszych platformach multimedialnych. Takie funkcjonowanie w sferze mediów społecznościowych ma swoje skutki dla działalności duszpasterskiej. Za p. dr Małgorzatą

²⁰ Benedykt XVI, *Portale społecznościowe: bramy prawdy i wiary; nowe przestrzenie dla ewangelizacji*. Orędzie Papieża Benedykta XVI na 47. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, <http://paulus.org.pl/display,220.html> (dostęp 05.06.2014).

Laskowską można tutaj wskazać na ład etyczny i aksjologiczny oraz ład poznawczy i informacyjny²¹. Wobec współczesnego kryzysu wartości człowiek – szczególnie młody – może mieć trudność we właściwym wyborze prawdziwego dobra. Potrzebne jest mu także wsparcie w rozwiązywaniu jego problemów. Anonimowy komentarz czy zwrócenie się do autora bloga z prośbą o pomoc jest w tym wypadku znacznie bardziej komfortowe dla wielu młodych ludzi, niż udanie się z pytaniem do kapłana w parafii. Odnośnie zaś ładów poznawczego i informacyjnego, warto zauważyć, iż młodzi ludzie są szczególnie wrażliwi na krytyczne głosy względem Kościoła, których dziś nie brak. Samozwańczy specjaliści wypowiadają się w kwestiach wiary i moralności nawet jeśli nie mają do tego żadnych kompetencji. Jakże więc istotne jest, by Kościół ze swej strony poprzez swych przedstawicieli zapewnił wiernym dostęp do rzetelnej wiedzy i prawdziwych informacji. Do mediów społecznościowych coraz częściej odnosi się również szkolne nauczanie religii – w podręcznikach do gimnazjum czy szkół ponadgimnazjalnych znajduje się wiele przykładów zaczerpniętych z sieci (portali katolickich oraz forów dyskusyjnych), zaś w ramach pracy domowej uczniowie wykorzystują dostępne zasoby internetowe. Nie brak również zachęt do tworzenia wydarzeń na serwisach społecznościowych (warto pamiętać o regulaminie serwisów).

Media społecznościowe stanowią dziś wyzwanie, na które Kościół powinien zareagować i reaguje. Niewątpliwie należy patrzeć na nie jako na wsparcie dla tradycyjnego duszpasterstwa, szczególnie – duszpasterstwa młodzieży. Wpisane w kulturę i codzienność młodych ludzi, winny napełniać ją wartościami chrześcijańskimi i stylem życia właściwym uczniom

²¹ M. Laskowska, *Nowe media...*, s. 223-226.

Chrystusa. Jako narzędzie, którym posługują się młodzi, winny prowadzić ich do źródła, odpowiadając przy okazji na nurtujące młodzież pytania i naświetlając ich problemy światłem Bożej nauki. Wreszcie przy ich pomocy należy przygotowywać młodych ludzi do świadczenia o Chrystusie, by cały świat spostrzegł, iż chrześcijanie nie pozostają zamknięci z obawy przed kimkolwiek w kręgu dawnych metod i form przekazu Słowa Bożego, ale otwierają się na nowe możliwości komunikacji. Należy ufną modlitwą wspierać nadzieje, iż nigdy nie zabraknie duszpasterzy, którzy swą działalność będą prowadzić z zastosowaniem wszelkiego rodzaju mediów społecznościowych. To właśnie dzięki ich zaangażowaniu i trosce, młodzi ludzie będą mogli nie tylko spotykać się z Jezusem, ale także dążyć do zjednoczenia, a nawet głębszej z Nim zażyłości²².

Słowa kluczowe: duszpasterstwo młodzieży, media społecznościowe, media w duszpasterstwie, duszpasterstwo w sieci

With good news among “tweets” and “likes” – social media supported for youth ministry

The article contains the description of the possibility of exploiting social media in a pastoral ministry amongst young people. All over a character sketch of these media and their place in the contemporary interpersonal communication, it is presenting the evangelizing dimension of the Web 2.0. Ap-

²² Zob. Jan Paweł II, Adhortacja apostołska *Catechesi tradendae*, Rzym 1979, wyd. polskie Warszawa 1980, nr 5.

plying these technologies is the reason among others with indications of the Popes – of John Paul II, XVI Benedict and Francis. Also characteristics of young people and the fact frequent using by young people social media, so as twitter, facebook, you tube, wikipedia and the like, these are causes for which social media should be taken into account in the pastoral work. The arguments included in the article are convincing, that the situation of the young people of today and the manner of young people are demanding the reply on the part of the Church and taking their mentality into account in pastoral actions what clearly is indicating to the need of exploiting social media.

Keywords: pastoral work for youth, social media, media in the pastoral work, pastoral work on the Web